

at han, hvis han saa Forholdene, som de er nu, vilde gentage disse Udtalelser. Det vilde være betydeligt mere overbevisende, hvis man holdt sig til Udtalelser, der laa noget nærmere ved denne Dag. Jeg vil i saa Henseende henvise til en Udtalelse, som er faldet i den Kommission, af hvilken baade det ærede Medlem og jeg har været Medlemmer, en Udtalelse, som er fremsat af afdøde Folketingsmand Sigvald Olsen. Jeg tror oven i Købet at turde sige, at det var den sidste politiske Udtalelse, denne Mand fremsatte, og den gjaldt netop hans Syn paa Værnepligten eller en eventuel anden Maade at fremskaffe Materiale paa til en staaende Hær. Jeg skal citere et Par Ord af den afdøde Folketingsmand. Han udtaler følgende: „Jeg takker for den Tilslutning, man fra forskellige Sider har givet mine Udtalelser om, at hvis man ikke kunde naa til det, som Socialdemokratiet ønsker, nemlig Afrustning, saa var det for mig det mest tiltalende at bibeholde den almindelige Værnepligt, saaledes at det Mandskab, der var Brug for, skulde udtages ved Lodtrækning. Denne Udtalelse staaer jeg stadig fast paa, fordi jeg er en absolut Modstander af en hvervet Hær. Jeg har ved en Lejlighed fundet Anledning til at berøre dette Spørgsmaal indenfor mit Parti, og der var ikke en eneste, som ønskede en hvervet Hær her i Landet.“ Senere tilføjer han: „Naar vi skal have en Sikringsstyrke — det er jo det, vi drøfter, og ikke Socialdemokratiets Forslag om Afrustning —, ønsker jeg ikke, den skal sammensættes saaledes, at den bliver enten en virkelig hvervet Hær eller en skjult hvervet Hær.“ Jeg tror, vi i den Forhandling, vi nu fører, gør klogt i at holde os til en Udtalelse, som ligger saa nær Nutiden, fremfor at drage en Udtalelse frem, som maaske er ét halvt Hundrede Aar gammel.

Jeg vil derefter gerne anholde en Udtalelse, som det ærede 8de Medlem for Iste Kreds (C. F. Sørensen) fremsatte om Venstres Stilling til Landstormen, da dette Forslag som et Led i de nuværende Forslag blev forelagt i Militærkommissionen. Herom sagde det ærede Medlem, at Venstre klart og afgjort gik imod Landstormen, straks Forslaget blev forelagt. Indenrigsministeren har allerede været inde paa dette Spørgsmaal; jeg skal tillade mig at henvise det ærede Medlem og øvrige ærede Medlemmer af dette høje Ting til en Udtalelse, som er fremsat i Militærkommissionens 108de Møde den 2. Marts 1922, da Venstrepartiets Ord-

fører i Kommissionen, Folketingsmand I. A. Hansen, omtalte de Konservatives Forslag og derunder Venstres Stilling til Landstormen. Han udtalte: Vi fra vor Side har Sympati for Tanken. Han fortsætter med en Udvikling af denne Sympati, men tilføjer: Vi er ikke i Øjeblikket i Stand til at overse hverken den militære Rækkevidde, som dette Forslag vil faa, ej heller den økonomiske og kan derfor paa Venstres Vegne paa nærværende Tidspunkt fraraade at tage Forslaget til Følge. Det er noget andet end det, det ærede Medlem udtalte, og jeg skal derfor henstille til det ærede Medlem i nogen Grad at moderere sine Udtalelser om dette Spørgsmaal.

Jeg kunde have haft Lyst til ogsaa at komme ind paa de Forslag, der i Folketinget er stillet som Ændringsforslag fra det radikale Venstres og Socialdemokraternes Side. Da Tiden imidlertid er fremrykket, skal jeg afholde mig derfra; kun vil jeg gerne udtale mig om et enkelt Punkt. Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds kunde atter i Gaar med en vis Stolthed sige: Vi fra vor Side staaer paa Standpunktet fra 1905. Ja, dette Standpunkt fra 1905 havde de Herrer ogsaa ved Valget i 1909 og 1910, de gjorde Forsøg paa i 1910 at overbevise Vælgerne om, at „vort Standpunkt af 1905“ var det absolut bedste. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, hvilket Resultat det gav, paa hvilken Maade Vælgerne gav dette Standpunkt Tilslutning; men det ærede Medlem ved ogsaa, hvorledes Tiden er benyttet af Partiet siden 1910; det ærede Medlem ved, hvorledes netop det samme Parti, som stod paa Standpunktet af 1905, og som mener at staa der i Dag, administrerede Hærloven af 1909 paa et Tidspunkt, da der var Tale om at anvende enten den ene eller den anden Forsvarsordning. Man hørte imidlertid i den Tid aldrig Tale om, at de ønskede at vende tilbage til Standpunktet af 1905. Nu kommer altsaa dette Standpunkt frem igen. Jeg ved ikke, om det radikale Venstre formener at kunne faa andre end Partiet til at stemme for et Forslag som dette, om de venter, at Socialdemokraterne vil gaa med til en Hærordning som denne, eller om de eventuelt venter, at Vælgerne ved et Valg, som vilde følge af disse Lovforslags Standsning, straks skulde slutte sig dertil. Man hævder fra disse Partiers Side med stor Styrke, at der er Flertal i Befolkningen mod de foreliggende Lovforslag, men jeg tror, at jeg med betydelig større Ret tør sige, at der er et endnu større Flertal mod Standpunktet fra 1905,